

ОДРЕДИВОСТ ВИСИНЕ КАМАТНЕ СТОПЕ

Правно је допуштено уговарање одредиве висине каматне стопе применом елемената одређених висином шестомесечне стопе *libor* за CHF уз увећање за 2,5% на годишњем нивоу.

Из образложења:

"Врховни касациони суд је становишта да је побијана одлука другостепеног суда у односу на утврђење ништавости одредбе члана 4. ст. 1. и 2. спорног Уговора о кредиту правно неутемељена. Не стоји тврдња другостепеног суда да се и одредбом члана 4. ст. 1. и 2. уговора, као и ставом 7, конституише право тужене на наплату камате применом неодредивих елемената обрачуна. Одредбом члана 4. ст. 1. и 2. Уговора, конституисана је обавеза плаћања камате у висини шестомесечне стопе LIBOR за CHF објављене на дан који два дана предходи почетку наредног шестомесечног периода уз увећање исте од 2,5% на годишњем нивоу. Прописано је да ће се на тај начин вршити усклађивање каматне стопе два пута годишње - 30.06. и 31.12. Сви наведени елементи обрачуна каматне стопе су крајње јасни. Због тога је и одредивост уговорне каматне стопе применом тих елемената неспорна. При томе, током поступка није указано нити је утврђено да се применом тако уговорене каматне стопе нарушава начело еквивалентности узајамних давања уговорних страна. Напротив, одредбом члана 6. вансудског поравнања парничне странке су изричито констатовале да су закључење истог у потпуности решени сви њихови међусобни односи везани за примену уговорених неодредивих елемената променљиве каматне стопе пре почетка примене Закона о заштити корисника финансијских услуга. Дакле, у цитираном вансудском поравнању исказана је несумљива воља и признање тужиље да након стављања ван снаге одредбом члана 4. став 7. Уговора, више не постоји ни један елемент обрачуна каматне стопе који има неодређен карактер. То се потврђује и одредбом члана 8. вансудског поравнања којом је прописано да спорни уговор у свему остаје на снази, осим у делу којим су били прописани неодредиви елементи обрачуна каматне стопе.

Из тих разлога Врховни касациони суд је оценио да је и одлука другостепеног суда којом је утврђена ништавост одредбе члана 4. ст. 1. и 2. Уговора о кредиту заснована на погрешној примени одредабе члана 103. Закона о облигационим односима. Зато је у том делу преиначена другостепена пресуда и потврђена одлука првостепеног суда".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев 2791/2017 од 12.7.2018. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 12.2.2019. године)